

Oslo, februar 1943.

Provisorisk anordning om
 ugyldigheten av rettshandler under okkupasjonen,
 utferdiget av den kgl. norske regjering, 13. januar 1943.

Med hjemmel i Grunnlovens §17 og Stortingets vedtak på Elve-
 rum 9. april 1940 fastsettes:

§ 1.

Formuesrettshandler mellom nordmenn innbyrdes og mellom nord-
 menn og utlendinger som etter 9. april 1940 er foretatt i det okku-
 perte Norge eller i land som hører under fienden eller hans forbundne
 eller er okkupert eller kontrollert av dem, kan etter søknad kjennes
 helt eller delvis ugyldige, pålegges omgjort eller endret av den myn-
 dighet som Kongen bestemmer. Søknad som nevnt må inngis innen 6 må-
 neder etter at alminnelig våpenstillstand er avsluttet. Vilkår for at
 rettshandleren kan kjennes ugyldig m.v. er at søkeren beviser eller gjør
 overveiende sannsynlig at rettshandleren er forårsaket eller påvirket av:

- a) ulovlig tvang av fienden eller hans forbundne eller av
 myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller god-
 kjent av ham, eller
- b) grunnet frykt for overgrep fra fienden eller hans forbundne
 eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt
 eller godkjent av ham, eller
- c) den ekstraordinære tilstand som er skapt gjennom okkupasjo-
 nen av Norge, og at det etter omstendighetene ville være
 åpenbart urimelig om rettshandleren ble opprettholdt ufor-
 andret.

Bestemmelsene i denne paragraf skal ikke være til hinder for
 at rettshandler som omhandlet i foregående ledd, i tilfelle blir søkt
 anfektet i medhold av de ellers gjeldende regler om ugyldige viljes-
 erklæringer.

Nærmere regler om vilkårene for gjennomføring av gjenoppret-
 ning og om den rettergangsmåte som skal følges, vil bli gitt senere.

§ 2.

Eieren kan uten vederlag og uten hensyn til besitterens gode
 tro kreve seg gjeninnsatt i besiddelsen av fast gods eller rettigheter
 herover som etter 9. april 1940 er konfiskert av okkupasjonsmakten
 eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent
 av ham. På samme måte kan han kreve tilbake løsøre og fordringer av
 enhver art, herunder omsetningsgjeldsbrev og andre legitimasjonspapi-
 rer, uten hensyn til om besidderen på erhvervstiden visste eller burde
 forstå at tingene hadde vært gjenstand for konfiskasjon; krav om ut-
 levering kan dog ikke fremsettes overfor den som har erhvervet et om-
 setningsgjeldsbrev senere enn 6 måneder etter at alminnelig våpen-
 stillstand er avsluttet, med mindre det bevises at vedkommende på er-
 hvervstiden ikke var i begrunnet god tro.

Panteheftelser, leiekontrakten, servituter, føderåd og lignen-
 de bånd på eierens rådighet over godset som er påheftet av en urett-
 messig besidder gjennom rettsforfølgning mot ham, er uten rettsvirk-
 ning overfor eieren.

Nærmere regler om rettergangsmåten i restitusjonssaker, om
 godtroende besidders regress, om hel eller delvis godtgjørelse for
 utbedringer og påkostninger samt om unntak fra bestemmelsene i annet
 ledd når særlige grunner gjør det rimelig, kan gis av Kongen eller
 den han bemyndiger.

§ 3.

Den som rettsstridig avhender, tar i besiddelse, forbruker eller på annen måte nyttiggjør seg som eier eller bruker formuesverdier som han vet eller bør forstå har vært gjenstand for konfiskasjon, plikter å yte erstatning for ethvert tap som følge herav. Han skal utlevere eller tilsvare alt hva han har oppebåret i sin besiddelsestid som avkastning av tingene.

Er en handling som nevnt i første ledd begått med forsett, straffes den skyldige med bøter inntil kr. 100.000- eller fengsel inntil 3 år eller med begge deler.

er § 4.

Avhendelse eller behftelse av fast gods, løsøre og fordringer tilhørende staten, norske kommuner eller offentlige innretninger som etter 9. april 1940 er foretatt av okkupasjonsmakten eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham, er ugyldig og medfører ingen rettsvirkning med mindre annet følger av særskilte regler utferdiget av Kongen eller den han bemyndiger. Bestemmelsene i denne anordnings §2, tredje ledd gjelder tilsvarende. Hvilke innretninger er å anse som offentlige i forhold til reglene i denne paragraf, fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.